

**Տ. ՆԱԹԱՆ ԵՊԻՄԿՈՊՈՍ ՀՈՎՀԱՆՆԻՍՅԱՆԻ ՔԱՐՈՋԸ՝
ԽՈՍՎԱԾ Ս. ԷԶՄԻԱԾՆԻ ՄԱՅՐ ՏԱՃԱՐՈՒՄ
ՀՈԳԵԳԱՍՏՅԱՆ ՏՈՆԻՆ
ՄԱՏՈՒՅՎԱԾ ՈՒԽՏԻ ՊԱՏԱՐԱԳԻՆ**
(8 հունիսի 2003 թ.)

*«Տուր ինձ ցնծության փրկության, և հոգու
պեպության քոյ հասարարես զիս»:
«Տուր ինձ փրկության ցնծությունը և քո
հոգու պեպության մեջ հասարարիր ինձ»:
(Մաղմ. Ծ 14)*

Այս սաղմոսը, որ դարեր շարունակ իբրև աղոթք արքայասանվում է հապկապես քրիստոնյա ժողովրդի կողմից, իր մեջ խարացրել է մարդու մեղքի պարճառով դրախտից վարպելու օրվանից կարևորագույն աղոթքը, որ Տերը նոթից պարգևի մարդուն փրկության ուրախությունը և իր աստվածային հոգու պեպության մեջ հասարարի այն երազանքը մարդկության, որ կարարվեց և իր լուսն սրացավ մեր Տեր Հիսուս Քրիստոսով:

Իր Հրաշափառ Հարությունից հետո Հիսուս 40 օրեր դեռևս ապրեց Իր աշակերտների հետ, շարունակեց հեղինակության Իր առաքելությունը և խոստացավ նրանց, որ նրանց հետ պետք է լինի մինչև աշխարհի կարարումը, իսկ Հոր մոտ Իր համբառնալուց հետո անպայմանորեն նրանք կստանան մխիթարիչ Սուրբ Հոգին: Ահավասիկ և համբարձումից 10 օր հետո Հիսուսի աշակերտները, ինչպես որ պարվեր էին սրացել իրենց վարդապետից՝ մնալու Երուսաղեմում, վերնաբանն աղոթքի պահին երկնքից կրակի պես լեզվակներ իջան նրանց վրա: Սուրբ Հոգին էր այդ, որ փարբեր ազգերի լեզուների կերպով իջավ աշակերտների վրա, և նրանք սկսեցին քարոզել հարուցյալ Փրկչին և մարդկության փրկությունը աշխարհիս բոլոր լեզուներով, և Երուսաղեմում գտնվող փարբեր ազգությունների մարդիկ զարմանքով էին նայում, թե ինչ է կարարվում այնպեղ: Հոգեգալուստը, Սուրբ Հոգու էջքը կարարվեց Հիսուսի Հրաշափառ Հարությունից 50 օր հետո, որի համար այն կոչվում է Պենտեկոստ, այսինքն՝ հիսնյակ:

Այդ օրն էր, որ Սուրբ Հոգին եկավ, և այս օրն է, որ Աստված նորից մարդուն վերցրեց իր հոգու պեպության ներքո՝ իբրև հաշտություն, իբրև փրկություն: Այս օրն էր, որ հիմնվեց Քրիստոսի քրիստոնեական եկեղեցին, և ինչպես որ Վարդապետը նրանց պարվիրել էր գնալ և ուսուցանել բոլոր ազգերին և մկրտել նրանց Հոր, Որդու և Սուրբ Հոգու անունով, այսպես աշակերտները ստանալով նաև բոլոր ազգերի լեզուները և կարողությունը նրանց լեզվով նրանց խոսելու, ցրվեցին աշխարհով մեկ՝ փարածելու Քրիստոսի վարդապետությունը, և այսպես էր, որ աստվածային նախախնամությամբ Հիսուսի երկու աշակերտները՝ Թադեոս և Բարդուղիմեոս առաքյալները, երևի թե սրացել էին Սուրբ Հոգուց հայոց լեզուն, եկան Հայաստան աշխարհ քարոզելու Հարուցյալ Փրկչին, քարոզելու փրկությունը մեր, և Հայաստան աշխարհում առաքելական քարոզությամբ փարածվեցին քրիստոնեության սերմերը,

Ս. Էջմիածին՝ դպրության օրրան, ուր դարեր շարունակ կրթության իրենց ծարավն են հագեցրել մեր ազգի ուսումնասիրնչ գավակները: Ս. Էջմիածին՝ մշակույթի բազմադարյան մի կենտրոն, մշտադարձ պահապան դարերի ընթացքում հայ հանճարի սրբեղծած անկրկնելի ու անգնահատելի արժեքների և ի վերջո Ս. Էջմիածին հարազատ անուն և օրինաբաշխ մի ուխտավայր, ուր իջել է ինքը՝ Քրիստոս Փրկիչը մեր, սրբացրել ու հոգի տվել բազում տառապանքներ տեսած այս հողին:

Այդ, 17 դարեր շարունակ ամեն հայորդի գալիս է աստվածակառույց այս կամարների տակ իր հայրերի աղոթքը կրկնելու և նրանց տեսիլքը կիսելու, 17 դարեր շարունակ Հայոց հավաքացյալն այս Ս. Խորանից է հաղորդվում Փրկչի սուրբ Արյանն ու Մարմինն, բարձրացող խունկի ու մոմի աղերսող լույսի հեղուկ վերառաքում իր աղոթքն առ Աստված: 17 դարեր շարունակ Միածին Որդու իջման այս սուրբ տեղում և Իջման Ս. Խորանին լուսավորչավառ կանթեղը անդադար վառված է մնում: Քրիստոսակոխ այս սրբավայրի առջև ամեն մի հայորդի ծունկի է գալիս՝ նորոգելու իր ուխտը և գոհություն մատուցելու Ամենակալին, քանզի այստեղից է փրկության լույսը ծագել ի Հայաստան աշխարհի:

Վեհափառ Տեր, սիրեցյալ հոգևոր եղբայրներ, սիրելի քույրեր և եղբայրներ ի Քրիստոս և մեր ուխտավոր ժողովուրդ, գոհություն և փառք են մատուցում Ամենակալին և մեր շնորհակալությունն ենք բերում Ձերդ Սրբության, որ արժանացրեց իմ անձը՝ համեստ սպասավորիս Հայաստանյայց Եկեղեցվո, Հոգեգալստյան մեծ տոնի այս օրը գալու աղոթք մատուցելու, Ս. Պատարագ մատուցելու և նորոգելու իմ ուխտը՝ իմ հայրերի կյանքին խառնելով, և հարկապես գոհություն եմ հայտնում Աստծուն, որ կարծես թե այնպես տնօրինեց, որ ես իմ ուխտը պիտի այսօր նորոգեի, այն օրը, երբ լրանում է իմ քահանայական ձեռնադրության 15-ամյակը:

Մենք այսօր, Վեհափառ Տեր, Ձեր հոգևոր գավակներս, հեռավոր Բրիտանիայից եկել ենք, որպեսզի մեր ուխտի հեղուկ միասին Ձեզ՝ Ամենայն Հայոց Հայրապետիդ, այսինքն՝ ողջ ազգիս հոգևոր Հորը հայտնելու մեր որդիական սերը, հավաստելու մեր խորը հարգանքը և, անշուշտ, հաստատելու մեր հավատարմությունը Ս. Էջմիածնի Աթոռին և Ս. Էջմիածնի Ամենայն Հայոց Հայրապետին, և մեր աղոթքն է առ Աստված մեր ուխտավոր քույրերի և եղբայրների հեղուկ միասին, որպեսզի Տերը անսասան պահի Մայր Տաճարը Ս. Էջմիածնի, Մայր Աթոռը Ամենայն Հայոց և որ պայծառ մնա մեր Եկեղեցին, ինչպիսի պայծառություն որ սրբացավ այն օրը, երբ Հիսուս իջավ շողակաթումով և հիմնեց այս սրբավայրը:

Մեր աղոթքն է, որ Տերը Ձերդ Սրբությանը պալիզի գործություն և ուժ ու կարողություն, որպեսզի Ձեր օրհնությունից որևէ հայորդի անմասն չմնա, որպեսզի Դուք կարողանաք հասնել Ձեր բոլոր գավակներին աշխարհի բոլոր ծագերում: Մեր աղոթքն է, որ Տերն Իր հովանու ներքո պահի մեր ազգը ողջ, մեր հայրենաբնակ եղբայրներին ու քույրերին և, անշուշտ, մեր Մայր Հայրենիքն ու Հայրենի պետությունը:

Եվ մենք վերստին գոհություն ենք առաքում առ Աստված՝ փառք և պատիվ մատուցելով, և թախանձագին աղաչում. «Տեր Աստված մեր հայրերի, պահապան, Փրկիչ և Առաջնորդ, Քո հովանու ներքո պահիր մեր Եկեղեցին, գահակալին Հայաստանյայց Առաքելական Եկեղեցվո, մեր Մայր Հայրենիքը և մեր ժողովուրդը թե՛ ի Հայաստան և թե՛ ի Սփյուռք աշխարհի. ամեն: